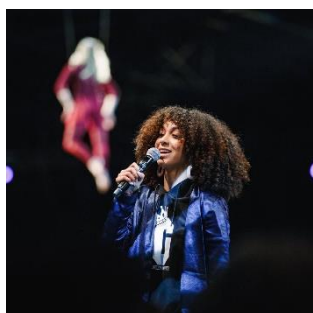

400 jaar Nationale Synode

Op woensdag 29 mei 2019 rijden Hannie en ik naar Dordrecht. Daar wordt de slotmanifestatie van de Nationale Synode Nieuwe Stijl gehouden. Net als 400 jaar geleden is in de afgelopen 180 dagen gepraat over de toekomst van de kerken in Nederland. En nu dus de slotbijeenkomst.

We dwalen wat door Dordrecht, komen oude bekenden tegen, en zien aan de stropdassen en de uitstraling nog tal van mensen die naar de Grote Kerk in Dordrecht zullen gaan.

Het programma begint om één uur sharp. Geweldige koormuziek van studenten uit Iowa, afkomstig van een universiteit die naar deze synode heet: het Dordt University Choir. Eén van

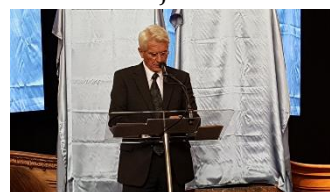

de liederen die zen hier (met orgelbegeleiding) zongen, kun je [hier](#) beluisteren. Natuurlijk waren er veel gesproken woorden, met als bijzonder hoogtepunt het zinglied *Spoken Word* van Amy de Jager (foto).

Ook komt het Dordt University Choir nog een keer voorbij, met het altijd aangrijpende lied *Amazing Grace*. Pauze.

Iedereen heeft wel eens van Elvis gehoord, en iedereen denkt dan aan Elvis Presley. Maar na de pauze gaat het om Elvis E en een koor van zijn vrienden. Dat klinkt ongeveer zoals je hier onder [deze link](#) kunt vinden.

En ja, het hoogtepunt van de dag, van het afgelopen halfjaar, van de tien jaar dat deze Nationale Synode Nieuwe Stijl al bestaat, wat zeg ik: van de afgelopen 400 jaar is natuurlijk de Verklaring van Verbondenheid zelf. De tekst ervan vind je [hier](#). De man die het deze van deze Nationale Synode Nieuwe Stijl heeft geopperd en uitgevoerd, ds. Gerrit de Fijter, heeft deze tekst voorgelezen.

Daarna volgt de lijst van bijna 40 kerken en kerkgenootschappen. Die varieerde van de grote kerken zoals de PKN tot splintergroeperingen en Pinkstergemeenten. In een lange stoet kwamen alle vertegenwoordigers langs de Verklaring gelopen, en steeds werd door één van hen een handtekening geplaatst. Het is een historische en ontroerend moment, in de woorden van minister Arie Slob.

Die mag vervolgens een kunstwerk onthullen, dat door de vrijgemaakte kunstenaar Roel Herfst is gemaakt. Het bevat delen van de tekst van de Verklaring van Verbondenheid en de ketting van namen van alle groeperingen die de Verklaring hebben ondertekend.

En natuurlijk, net als de meeste aanwezigen heb ik ook mijn handtekening gezet, die – als het goed is – ooit wel ergens wordt opgenomen in de annalen van dee zeer, zeer bijzondere dag.

Eerlijk gezegd ben ik wel heel benieuwd naar het vervolg.